

PMU

EN TIDNING FRÅN PMU

NUMMER 1 FEBRUARI 2018

**MARIE-LOUISE:
DE VÅLDTOG MIN
MAMMA OCH MIG**

**MODERN TEKNIK
ORSAKAR MINERAL-
KRIG I DR KONGO**

**JOSEPHINE FORSKAR
OM KYRKANS ROLL
I BISTÅNDSLÄNDER**

Kvinnornas hjältar

Vi följer läkarna på Panzisjukhuset
en arbetsdag i operationssalen

FOTO: ANNELIE EDEMYR, JOHANNA LITSGÅRD LEBOURNE, PRIVAT

4 Vi följer doktor Cevi Kabala under en dag på Panzisjukhuset. "Till oss kommer flickor och kvinnor i alla åldrar".

8 På Maison Dorcas får de våldtagna kvinnorna hjälp att rustas för ett liv på egen hand – ofta med ett barn på armen.

10 "På Panzi fick jag hjälp av en psykolog att hitta livsgnistan igen." Överlevare berättar.

11 Emma Israelsson designar smycken som hjälper kvinnorna i Kongo.

12 I de fattigaste områdena i Bukavu träffas människor för att diskutera jämställdhet och förändring, tack vare projekt Badilika.

20 Josephine Sundqvist forskar om kyrkans roll i biståndsländer.

Sexuellt våld – ett maktspel

Det är dan före dan före avresa till Kongo och #metoo-kampanjen rasar som mest i Sverige. Kvinnor i alla ställningar och på alla typer av poster vittnar om övergrepp i form av fysiska eller psykiska sexuella trakasserier. Äntligen, säger många, äntligen är det någon som lyssnar på oss, äntligen vågar vi berätta. Jag har själv tillsammans med 4 000 andra journalister skrivit under ett dokument. Jag har ännu inte träffat någon kvinna som inte utsatts på ett eller annat sätt.

Om bara några dagar kommer jag och min kollega Annelie stå inne i operationsrummet på Panzisjukhuset och se andra kvinnor som utsatts för övergrepp. Våldtäktsoffer som får hjälp att laga sina trasiga underliv.

Sexuellt våld handlar om att ta ifrån en kvinna all hennes värdighet. Sexuellt våld handlar om makt. Makten att förstöra en annan människas liv, en familj, ett samhälle. Men de här kvinnorna har inga Instagramkonton eller Facebookflöden där de kan hashtagga #metoo och berätta. Med den här tidningen, filmer och vårens kampanj vill vi ge dem en röst. Låta dem berätta vad de sett och varit med om.

Det är lätt att känna hopplöshet när man hör dem berätta. Men i Bukavu får vi även träffa Roger, en av dem som jobbar för fred i Kongo. Genom att åka ut till de fattigaste områdena och berätta om hur man skapar ett jämställt samhälle tillsammans sker förändringar på gräsrotsnivå. Ett arbete som ger hopp. Välkommen till en tidning med fokus på Kongo.

Johanna Litsgård Lebourne
Redaktör, redaktion@pmu.se

FOTO:PRESSBILD

Resolution 1325 ger kvinnor makt i fredsprocesser

FN:s säkerhetsråd resolution 1325 om kvinnor, fred och säkerhet antogs enhälligt 31 oktober 2000. Det var första gången som medlemsländerna agerade för att inlemma ett genusperspektiv i alla delar av fredsarbetet. PMU har som ett av sina prioriterade mål att jobba för ett mer jämställt samhälle där kvinnor skyddas och får göra sina röster hörda.

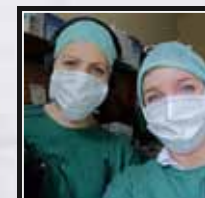

Foto:
Annelie Edsmyr
Johanna Litsgård
Lebourne

”VARJE DAG ÄR EN UTMANING”

**När läkarna lagat och sytt ihop kvinnorna
återstår rädslan och skammen**

Den äldre kvinnan i operationssalen ligger upp-
spänd i den mest förnedrande position man kan
tänka sig. Hon är en av tusentals kvinnor som
drabbats av konflikterna i Kongo och ska i dag
opereras. Cevi Kabala, läkare som specialiserat
sig på gynekologi, är en av dem som kan hjälpa
henne. Vi har följt henne en dag på jobbet.

Läkaren Cevi Kabala.

**TO CONGO
WITH** ❤️

DU BEHÖVS I KAMPEN
FÖR DR KONGOS
KVINNOR

→ Swisha till
90 00 506 eller
sätt in en gåva på
pg 90 00 506, märk
gåvan ”Kongo”.

På Panzisjukhuset görs det fyra till fem operationer om dagen på SSV-avdelningen innan strömmen stängs av.

CEVI KABALA HAR JOBBAT som läkare på Panzisjukhuset i tio år. Hon arbetar på SSV- (SSV – survivors of sexual violence) avdelningen där bland annat kvinnor som utsatts för sexuellt våld får vård. Här görs fyra till fem operationer om dagen innan strömmen stängs av klockan två. Just nu väntar två kvinnor på varsin brits i operationssalen.

– Hit kommer flickor och kvinnor i alla åldrar. Det värsta jag har sett är när barn under fyra månader kommit hit efter att ha utsatts för sexuellt våld. Vårdsförarna bryr sig inte om ålder, det ger sig på vem som helst, säger hon uppgivet. Det traumatiserar ju även oss som jobbar här, det är så svårt att förstå hur någon kan göra så.

På Panzisjukhuset jobbar man efter en holistisk modell där mötet med kirurgerna och operationen bara är en del av den hjälp kvinnorna får. Redan vid inskrivning träffar de en socialassistent som kopplas in på deras fall och sedan hjälper dem genom hela vistelsen. På området finns även psykologer som de kan träffa regelbundet.

– Här jobbar vi med hela kvinnan. Det är lika viktigt att stärka hennes självkänsla som att reparera hennes kropp. Om vi har sjuka som inte vet hur de ska uttrycka sig får de genomgå psykoterapi först. Då förstår vi deras problem och vet vilken typ av behandling de behöver och kan hjälpa dem på rätt sätt, berättar Cevi.

DET LUKTAR STARKT av desinfektionsmedel i operationsalen. Alla lampor riktas mot kvinnans underliv och Cevi och dagens kirurg koncentrerar sig på operationen. De pratar tyst om vad de ser. Vi som står på andra sidan skynket ser blodiga instrument läggas på sterila fat. Det är bekymrade ögon som granskar den äldre kvinnan på britsen.

– Den största utmaningen vi möter här är att kvinnorna oftast inte kan återvända hem när de fått sin behandling, de är så rädda att bli utsatta igen. Det är inte heller ovanligt att samma personer kommer tillbaka till oss efter några månader, säger Cevi uppgivet.

Ett annat stort skäl är skammen och stigmatiseringen kring sexuellt våld. Det är ett effektivt vapen i konflikternas Kongo eftersom det splittrar familjer när kvinnan, som

”Den största utmaningen vi möter här är att kvinnorna oftast inte kan återvända hem när de fått sin behandling, de är så rädda att bli utsatta igen.”

Cevi Kabala, läkare

”Hit kommer flickor och kvinnor i alla åldrar. Det värsta jag sett är när barn under fyra månader kommer hit efter att ha utsatts för sexuellt våld” säger Cevi uppgivet.

oftast är navet i familjen, skadas och sedan inte kan återvända hem. Landet har också länge härjats av våld, korruption och fattigdom där den instabila politiska situationen lett till utbredd fattigdom som i sin tur även skapar civila förövare. En ond cirkel där två miljoner kvinnor och flickor drabbats.

Under våra dagar i Kongo möter vi flera starka kvinnor som jobbar för kvinnors rätt i Kongo. En av dem är doktor Cevi, en annan Solange Kasiba. Som ung mötte hon en dag

Solange Kasiba.

en fyraårig flicka, gråtande och blodig, som nyss hade blivit våldtagen. Det fick henne att bestämma sig för att hjälpa kvinnor som utsatts för sexuellt våld. Idag är hon ledare för Bucop, DR Kongos motsvarighet till PMU. I sitt arbete jobbar hon mycket med att uppmuntra kvinnor att gå från att vara offer till att bli aktörer.

– **TIDIGARE HADE KVINNORNA** mycket kraft, men kvinnor som har blivit utsatta för våldtäkt förlorar den kraften, säger hon. De blir passiva och drabbas av skam, rädsla och utstötthet. Våldtäkten berövar dem deras värdighet. Men

FN:s globala mål. →
Mål 3: God hälsa och välbefinnande.
Mål 5: Jämställdhet.
Mål 16: Fredliga och inkluderande samhällen.

Fakta: Dr Denis Mukwege och Panzisjukhuset

- Panzi-sjukhuset i Bukavu, DR Kongo, grundades, tillsammans med PMU, av den prisbelönta kongolesiske gynekologen och människorättsaktivisten Denis Mukwege. Han är varje år en av de som är starkast tippad att få Nobels Fredspris och har talat för Kongos kvinnor i både FN och EU.
- Tiotusentals kvinnor och barn som utsatts för sexuellt våld har fått vård på Panzisjukhuset.
- Sjukhuset stöds bland annat av PMU och Läkarmissionen och ägs av PMU:s samarbetspartner Communauté des Eglises de Pentecôte en Afrique Centrale.
- Filmen ”The man who mends women” finns att ses på UR Play, länk: <https://urplay.se/program/199070-mukwege-att-laka-kvinnor-i-kongo> och handlar om Mukweges arbete.

jag vill ge kvinnorna tillbaka deras kraft och hjälpa dem att se att det inte är deras fel.

Efter operationen går vi ner en trappa till bakgården där det är lunchdags och full aktivitet bland kvinnorna som lagar mat i stora kittlar. Cevi möts av glada leenden när hon visar runt på området.

– Jag började jobba här för att jag kände ett kall att hjälpa sjuka, särskilt kvinnor. Jag föredrar att hjälpa kvinnorna med deras problem för de är mycket mer försummade och mitt uppdrag i livet är att hjälpa dem – mina vänner.

TEXT: JOHANNA LITSGÅRD LEBOURNE

HÄR BÖRJAR ETT NYTT LIV

Maison Dorcas ligger inte långt från Panzisjukhuset och är en plats dit kvinnor och flickor kan komma när de är färdigbehandlade på Panzi. Här ska kvinnorna återintegreras in i samhället – men på sina egna villkor.

– Jag har träffat över 2000 kvinnor här genom åren. Vi gör vad vi kan, men det är bara Gud som kan återställa människan och ge tillbaka livsglädjen, säger Zawadi Nabinto, chef för transitboendet på Dorcas.

DET ÄR FULL AKTIVITET i de olika klassrummen när vi vandrar runt på Maison Dorcas innergård. I ett rum har de precis haft test i sömnad och symaskinerna står uppställda, i ett annat lär de sig läsa och skriva. Lite längre ner i korridoren sitter ett gäng flickor och kvinnor i ett hav av plastband och flätar korgar och i luften anas matos eftersom det strax är lunch. Här finns också möjlighet att lära sig och att göra tvål och på fritiden kan man ägna sig åt musik eller karate. Alla de olika delarna är anpassade efter behov och efterfrågan. Möjligheten att lära sig ett yrke men

Zawadi Nabinto.

också att stärka en trasig kropp och lyfta ett tungt sinne.

– Karateträningen handlar både om att stärka deras kroppar och muskler, men också att bygga upp deras självkänsla. Bara det faktum att du vet att du skulle kunna försvara dig om du är i en trängd situation, kan göra mycket för en person, berättar fysiologen Franck Kwabe Balibuno när vi springer på honom i en korridor.

MAISON DORCAS HAR TVÅ våningar och rymmer cirka 160 bäddar, utbildningssalar, konferenslokaler, kontor och kök. I transitboendet samsas vuxna och barn om utrymmet. Här blandas våningssängar och barnsängar. Många av dem som bor här är nyblivna mammor till barn som blivit till genom en våldtäkt. På grund av stigmatiseringen i samhället kring det sexuella våldet är det många som inte kan återvända hem, utan måste starta igång sina egna liv. Dessutom med ett barn på armen som ska försörjas.

– Det är många starka kvinnor här, säger Zawadi med eftertryck. Här får de lär sig ett yrke, till exempel sömnad. Med hjälp av mikrokrediter startar de sedan sina egna företag och vi kan även ge dem juridisk hjälp. Vi har också gett skolgång till över 5 000 barn, några av dem går på universitet nu.

Det är en lugn stämning och nyfikna ögon som tittar på oss gäster när vi kikar in i klassrummen. För en oinvidg skulle det här kunna vara som vilken skola som

helst, förutom det faktum att många här inne bär på ett eget trauma. Sawadi berättar att hon genom åren fått höra fruktansvärda historier. Kvinnor, som efter att de själva blivit våldtagna, fått se sina män eller bröder som kommit till undsättning i stället bli ihjälslagna.

– En kvinna fick se sin man halshuggas och var sedan tvungen att bära hans huvud i flera dagar. Vi trodde ett tag att hon skulle bli galen, berättar Zawadi och tystnar innan hon fortsätter. Men i dag är hon omgift och har barn. Många av kvinnorna här har verkligen överraskat mig.

ZAWADIS EGEN DRIVKRAFT att fortsätta arbetet kommer från en dröm hon hade redan som barn.

– Ända sedan jag var liten har jag bett Gud att han skulle ge mig massor av barn. Jag räknade till och med stjärnorna varje kväll och sa att jag ville ha lika många barn som stjärnorna. Kvinnorna som kommer hit har blivit mina vänner, och deras barn är mina barn. Varje gång deras barn kommer och ropar mama Sawadi, känns det så bra. Och när du ser någon som har gråtit börja dansa och sjunga och le, då mår jag väldigt bra. Det ger mig styrka att fortsätta.

TEXT: JOHANNA LITSGÅRD LEBOURNE

På Maison Dorcas bor kvinnor och flickor under en begränsad tid och får då lära sig ett yrke, till exempel sömnad eller att fläta korgar. Med hjälp av mikrokrediter startar de sedan sina egna företag för att kunna försörja sig.

”Enda sedan jag var liten har jag bett Gud att han skulle ge mig massor av barn.”

”De kom från två håll och våldtog både min mamma och mig.”

Marie-Louise Ngoye

”På Panzi fick jag hjälp av en psykolog att hitta livsgnistan igen.”

Chiragane Bushenyula

”En dag när jag var och letade efter ved attackerade två pojkar mig.”

Atosha Munganga

ÖVERLEVARE BERÄTTAR

Marie-Louise Ngoye, 22 år

Marie-Louise Ngoye växte upp under väldigt fattiga förhållanden och ibland kom även rånare in i deras hus. Hon berättar att det en dag kom fem rebeller till en plats där hon och hennes mamma var.

– De kom från två håll och våldtog både min mamma och mig. Jag vet inte vart de tog min mamma efter det. Några personer hittade mig och tog mig till Panzi.

Hon var kraftigt skadad i underlivet och under sin behandling på sjukhuset fick hon även en hjärtattack.

– Jag förstod först efter två veckor att jag var på Panzi, och där hjälpte dr Mukwege mig.

Nu lever hon sedan två år tillbaks på Maison Dorcas med sitt barn som kom till vid våldtäkten. Där lär hon sig att ta hand om sin lilla familj. Den enda som vet att hon är där är hennes farbror.

– Ibland frågar jag honom om han vet var min mamma är, men han svarar aldrig.

Chiragane Bushenyula, 22 år

När Chiragane Bushenyula en dag skulle gå till marknaden för att handla attackerade och våldtog två pojkar henne. Nu bor hon på Dorcas med sin son som kom till vid våldtäkten.

– När jag kom hem från marknaden fick jag sitta i en balja med kallt vatten för att det gjorde så ont i mitt underliv.

På Panzisjukhuset upptäckte de sedan att hon blivit gravid efter våldtäkten, då rasade livet ihop för Chiragane.

– Det kändes som att jag inte ville leva vidare. Men på Panzi fick jag hjälp av en psykolog att hitta livsgnistan igen. Han sa att jag inte var ensam och att även om jag inte visste vem som var pappan så skulle jag inte hata mitt barn.

Chiragane berättar att hon gillar att sy och hennes högsta dröm är att hennes son ska bli president en dag.

– Då kan han jobba för att stoppa problemen med våldtäkter.

Atosha Munganga, 18 år

Atosha Munganga börjar sina dagar på Maison Dorcas med att städa golven, om det är hennes tur. Efter det äter hon frukost, tvättar sin dotter och går till skolan. Även hon har vuxit upp under fattiga förhållanden.

– Min pappa är död så jag växte upp med min mamma. En dag när jag var och letade efter ved attackerade två pojkar mig.

Hon berättar att de först slog henne illa och sedan våldtog henne.

– Jag blödde väldigt mycket men jag hade hört om Panzisjukhuset på radion och att det fanns människor som kunde hjälpa en dit och de hjälpte även mig.

I dag bor hon på Maison Dorcas där hon bland annat lär sig att sy för att kunna ta hand om sig själv och sin dotter.

TEXT: JOHANNA LITSGÅRD LEBOURNE

Swisha till 90 00 506 eller sätt in en gåva på pg 90 00 506, märk gåvan ”Kongo”.

SMYCKET GER HOPP I DR KONGO

FOTO: PATRIK C ÖSTERBERG

Emma Israelsson Stockholm är ett snabbt växande internationellt smyckes- märke grundat av den svenska designern Emma Israelsson. Företaget har redan kunder över hela världen och smyckena syns ofta i TV och press.

Varför valde du designa ett smycke till förmån för arbetet i DR Kongo?

– Jag fick en förfrågan från PMU för ett par år sedan att designa ett unikt smycke till förmån för arbetet på Panzisjukhuset. Vi får mycket förfrågningar om samarbeten eftersom vi skänker tio procent av vår vinst till välgörenhet och kan inte engagera oss i allt, men arbetet tillsammans med PMU och Dr Denis Mukwege var så självklart direkt och är ett långsiktigt samarbete för oss.

Hur gick tankarna när du designade smycket?

– Det kändes självklart att inte konstla till det utan bygga vidare på PMU:s redan etablerade koncept ”To Congo with Love” och rama in budskapet på ett enkelt och sofistikerat sätt. Ett smycke som dessutom ska attrahera även män och inte bara kvinnor.

Flera av dina smycken har budskap, varför då?

– Hela vårt företag har ett budskap och det genomsyrar flera av kollektionerna på olika sätt. Vi är övertygade om att en bra vinstgivande business inte kan fokusera på sig själva enbart utan bör ha ett högre fokus, syfte – att på olika sätt vara med och ge. Dr Denis Mukwege slåss för kvinnliga rättigheter vid sidan av allt humanitärt arbete och det är en enormt viktig fråga för att på lång sikt kunna skapa en förändring. Vi är mycket hedrade av förmånen att vara med på ett hörn med det lilla vi kan.

Var hämtar du inspiration?

– Inspiration till både kollektioner, samarbeten och nya projekt får ofta tydliga strukturer när jag är ute och springer. Det där med var man hämtar sin inspiration är ett pussel för mig. Många bitar som sammanfaller och till slut är det tydligt vad man ska skapa.

– Många av de kollektioner vi släpper har jag designat redan för flera år sedan då vi bodde i Los Angeles. En härlig miljö ger utrymme för inspiration och när inspirationen infinner sig

Emma Israelsson har engagerat sig för DR Kongos kvinnor och PMU:s arbete vid Panzisjukhuset genom att designa smycket To Congo With Love. Går att köpa på pmu.se/shop/

är designarbetet otroligt kul. Jag hämtar faktiskt mycket inspiration ifrån vårt kontor. Vi har skapat en arbetsas som är inspirerande att vara på. Vi har ett otroligt bra, kul och kreativt team – det inspirerar! **Det finns många drabbade kvinnor i världen, varför tycker du det är viktigt att lyfta just kvinnorna i DR Kongo?**

– Absolut varenda drabbad individ runt om i världen är viktig att lyfta och hjälpa, men vi kan inte vara överallt på en gång. Det är lätt att bli helt paralyserad av all ondska som finns, just därför tror jag att det är viktigt att gå helhjärtat och långsiktigt in i några sammanhang och verkligen försöka vara med och göra skillnad. Det vi har lärt oss är att man inte ska vänta tills man är stor och har en massa pengar som ligger på hög. Börja i det lilla. Gör skillnad med det lilla du har så är det en självklarhet att fortsätta allt eftersom resurserna ökar. Kvinnorna i DR Kongo och de barn som drabbas rör mitt hjärta så enormt. Upplägget med PMU som otroligt professionell biståndsorganisation och Dr Denis Mukwege är en fantastisk kombination för att kunna förändra.

TEXT: JOHANNA LITSGÅRD LEBOURNE

Roger Buhendwa pratar om hur man bygger ett mer jämställt land där alla har samma rättigheter.

FN resolution 1325:

● Den 31 oktober, 2000 antog FN:s säkerhetsråd den historiska resolution 1325 – om kvinnor, en första resolution som sedan åtföljdes av sju till och tillsammans skapade en agenda om kvinnor, fred och säkerhet. Det var första gången som medlemsstaterna agerade för att inlemma ett genusperspektiv i alla delar av fredsarbetet och i arbetet att förebygga konflikter, hantera och lösa dem och bygga upp samhällen efter krig.

FOTO: ANNELIE EDSMYR

Förändringsarbetet börjar här

Situationen i Kongo kan kännas hopplös när man läser svarta rubriker om ständiga konflikter och en svår politisk situation. Men i Bukavus fattigaste kvarter sker förändringar. Här jobbar Roger Buhendwa och hans team med projekt Badilika där fokuset är att undervisa om mänskliga rättigheter och jämställdhet. Ett arbete PMU stöttar från och med i vår.

Bilen kämpar sig upp för leriga vägar i Kaduto, ett av de fattigaste områdena i Bukavu. Fallfärdiga hus ligger längs bergssluttningen och snart kommer området förvandlas till en lervalling när eftermiddagens åskregn öser ner. Här ska idag en grupp kvinnor och män träffas i en workshop för att diskutera hur de kan översätta FN:s resolution 1325 till sin egen vardag.

– Vi träffar mixade grupper och lyfter olika typer av te-

man, för du kan inte förändra kvinnornas situation utan att män är med. Badilika betyder förändring och vi jobbar med både undervisning och opinionsbildning. Ibland via media, ibland med debatter och demonstrationer och ibland bara från en person till en annan.

ROGER HAR JOBBAT som projektkoordinator för Badilika sedan 2013. Innan dess hjälpte han bland annat New York Times korrespondent på plats som fixare och tolk. Det var under det arbetet då han en dag såg flera hundra lemlästade och dödade kongoleser som han bestämde sig för att jobba aktivt för förändring i landet. Badilika är en del av Panzi Foundation som startades 2008 och arbetar förebyggande mot våldet i landet och från och med våren 2018 även ett PMU-projekt.

– 2006 röstades en lag igenom här som var tydlig att kvinnor och män har lika stora rättigheter, så jämställdheten finns på papper men är inte implementerad i verkligheten. Vårt jobb är att förklara det för folket och undervisa om hur man kan jobba för mer jämställdhet i sin vardag, säger han.

Roger står framför plancher där han skrivit upp vad jämställdhet betyder, i praktiken. Gruppen står runt honom och lyssnar och antecknar. För kvinnorna i det här rummet kan första steget handla om att förändra situationen hemma. Våga stå upp för sina åsikter vid familjebeslut, uppmana sina döttrar att gå till skolan och sina söner att behandla sina systrar med värdighet och respekt. Men det kan också handla om att starta en egen verksamhet med hjälp av mikrolån.

– Människor är redo för förändring, men staten måste gå före och skapa förutsättningar, säger Roger bestämt. Ibland handlar det bara om att visa att lagen eller resolutionen finns, ta med en kopia och förklara för de lokala beslutsfattarna som allt som oftast inte vet.

”Människor är redo för förändring, men staten måste gå före och skapa förutsättningar.”

Roger Buhendwa

Under åren han jobbat åt Panzi Foundation har Roger också sett förändringar ske på högre nivå. Han minns en kvinna som besökte en av hans workshops. Efter att ha förstått sina rättigheter bestämde hon sig för att kandidera till det lokala parlamentet.

– Jag sa till henne att ”du kan klara att driva en kampanj, du har bra åsikter och alla förutsättningar att lyckas”. Hon vann valet och har i dag en plats där, berättar han stolt.

ROGER STÅR MITT i gruppen och skickar ut frågor för att få igång diskussionen. Hur står det till med jämställdheten i hemmen? Kvinnorna och männen svarar med att berätta om sina situationer och ställer frågor tillbaka. När vi efteråt frågar Bebe Mulegwa, far till åtta barn, som deltagit i workshopen vad han tar med sig från eftermiddagen, svarar han.

– Jag ska gå hem och berätta för mina döttrar att de är viktiga för landet, att de ska studera så de kan göra en insats för Kongo. Att de har en uppgift.

TEXT: JOHANNA LITSGÅRD LEBOURNE

Börje Dahlkvist, LP, och Mats Svanström, PMU, ser bara fördelar med ett utökat samarbete kring Second hand-butikerna.

LP och PMU utvecklar samarbete

Sysselsättning, ett nytt sammanhang, möte med många volontärer och en meningsfull vardag är några av ingredienserna när PMU och LP utvecklar sitt samarbete kring second hand-butikerna.

– En välskött butik kan jobba för både LP och mission. Det finns plats för båda, säger Börje Dahlkvist, LP och Mats Svanström, PMU till Pingst.se

Mats och Börje säger också att de gärna kommer på besök till församlingarna som har butiker och hjälper till med en genomlysning av verksamheten, alternativt uppbyggnad av en ny.

Följ oss på Instagram

Du vet väl om att du kan följa PMU på Instagram? Där kan du hänga med på olika event vi anordnar i Sverige, följa med oss ut på resor i världen eller läsa en berättelse från någon som blivit berörd av vårt arbete.

PMU:s arbete har synts i media

Under hösten och vintern har PMU fått möjlighet att berätta om sitt arbete vid flera tillfällen både i SVT och TV4.

Efter en resa PMU gjorde till Kongo under hösten blev Maria Bard, påverkansstrateg hos PMU och Johanna Litsgård Lebourne, redaktör för tidningen, inbjudna till TV4 där de fick visa filmat material från både Panzisjukhuset och PMU:s arbete på Maison Dorcas.

Några veckor senare bjöds Maria Bard in till Aktuellt för att prata om

”Vi har satsat på personliga kontakter, och det har gett utdelning.”

Carolina Klintefelt

situationen i Kongo och PMU har också haft flera debattartiklar publicerade.

– Vi har satsat på personliga kontakter, och det har gett utdelning, säger Carolina Klintefelt, kommunikatör med inriktning

på press och medier på PMU.

– Dels har vi haft bra kontakter i teamet, dels har vi kunnat använda det unika bildmaterial som vi har samlat inför kommande kampanjer och inte minst har vår Kongo-expert Maria Bard byggt upp ett gott rykte kring sin kompetens och medievana. Det har varit mycket roligt att se det genomslag vi har fått, och det betyder mycket för PMU att få den breda plattform som det innebär att vara med i riksmidien.

PMU på plats i TV4 morgonprogram för att prata om situationen i Kongo.

PMU med i nätverk för ökad jämställdhet

PMU har nyligen gått med i det internationella nätverket Side by Side, som består av trosbaserade organisationer som arbetar globalt för jämställdhet.

– Jämställdhet är ett av PMU:s prioriterade mål och genom medlemskapet i Side by Side stärker vi det arbetet, säger Fredrika Uggla som är PMU:s temahandläggare inom området.

Side by Side står för att varje människa har ett inneboende värde och lika rättigheter till makt, kunskap och resurser. Alla har samma rätt till frihet från kulturella system av privilegier, våld och förtryck baserat på kön. Side

PMU:s direktör Niclas Lindgren med mål nummer sju som är ett av de 17 mål som ingår i FN:s Globala mål.

by Side arbetar för en värld där bristande jämställdhet inte accepteras under vare sig sociala, politiska, ekonomiska, religiösa eller kulturella förtecken.

Brunnar förändrar liv

Daki brukade vara tvungen att gå 40 km varje dag för att hämta vatten. Avsaknaden av vatten försatte henne och hennes familj i fattigdom och sjukdom under flera år.

I dag kan hon tillsammans med de andra 1 400

byinvånarna hämta vatten i närheten av sin by tack vare de brunnar som PMU varit med och borrat under 2017.

Ditt stöd förändrar liv!

Arbetet drivs i samarbete med SIDA.

Arkitektprojekt på Panzisjukhuset

De senaste tre åren har 388 miljoner kronor delats ut till forskning, utveckling och innovation inom arkitekturområdet enligt en kartläggning som tidningen Arkitekten gjort. En av dem som fått en ansökan i storleken 200 000 kr beviljad är Cristiana Caira som är arkitekt på White i Göteborg. Hon har fått pengar från ARQ för en förstudie för en ny mor- och barnenhet på Panzisjukhuset i Bukavu.

– Vår studie handlar om att utforska hur byggnaden kan utformas på ett resurssnålt vis med lågt avtryck på klimatet, och behandlar allt från vattenfrågan till naturlig ventilation och jordbävningssäkerhet, säger Cris-

tiana Caira till tidningen Arkitekten.

Den nya enheten kommer att förläggas i en ny tillbyggnad som White ritar pro bono. Den specifika delstudie som Cristiana Caira fått medel för riktar in sig på den ekologiska hållbarheten i projektet, eftersom de andra deltagande aktörerna – Chalmers, Panzisjukhuset, Göteborgs universitet, där professorn och barnmorskan Marie Berg knöt kontakten mellan White och Panzi, och Födelsehuset – inte tittat på just det.

Läs mer här: <https://arkitekten.se/nyheter/sa-for-delas-pengarna-till-arkitekturforskning/>

200 000 kr beviljat till svensk arkitektfirma som ska undersöka hur byggnad på Panzi kan bli mer resurssnål.

Se Aftonbladets granskning av Blodsbatterierna:
<https://special.aftonbladet.se/blodsbatterier/>

Det höga priset för vår teknik

Det fattiga folket på de rika gruvorna. Så beskrivs ibland situationen i DR Kongo som på pappret tillhör ett av världens rikaste länder på grund av mineralresurser värda tusentals miljarder kronor. Konfliktmineraler som senare används i våra smarta telefoner, datorer och hushållsmaskiner.

TENN, VOLFRAM, TANTAL, guld och en betydande mängd av världens kobolt. Metaller som behövs för att framställa vardagselektronik, men också en stor orsak till att våldet i Kongo kunnat fortsätta.

– Alla pratar om elbilar. Om Tesla och Volvo. Nästa krig kommer att handla om kobolt, sa Panzis chefsläkar Denis Mukwege vid ett besök i Sverige i höstas.

För det är många som har ekonomiska intressen i mineralrikedomarna. Den i stora delar illegala och icke statligt kontrollerade utvinningen riskerar, snarare än att komma befolkningen till del, hamna i korrupta politiker och militärers fickor och därmed göda korruptionen i landet. Du kan köpa dig fri ifrån stort sett vad som helst så länge du har pengar. Det bidrar till en laglöshet vilket bland annat ökar risken för våld i samhället. I anslutning till denna utvinning och handel finns barnarbete, sexuellt våld och oacceptabla levnadsförhållanden. PMU:s påverkansstrateg Maria Bard har sett det på plats.

Maria Bard, PMU:s påverkansstrateg.

FOTO: JOAKIM WOHLFEIL

Gruvarbetarna som sitter längst ut i produktionskedjan är de som också betalar högst pris. Risker för arbetsskador är överhängande och livsvillkoren knappa runt gruvorna i Kongo.

– Jag har besökt platser för industriell utvinning men även för småskalig utvinning av mineraler. Jag har mött gruvarbetare och deras familjer, uppköpare, myndighetspersoner och människorättsorganisationer som arbetar för bättre villkor kring utvinningen och upphandlingen. Berättelserna är många och varierande men gemensamt är ändå att de som sitter längst ut i produktionskedjan är de som också betalar högst pris. Risker för arbetsskador är överhängande för arbetarna och livsvillkoren knappa runt gruvorna. Även om barnarbete egentligen är förbjudet finns på flera håll barn i verksamheten.

I JANUARI FÖRRA ÅRET antogs en europeisk lagstiftning som syftar till att hjälpa företag att respektera mänskliga rättigheter genom att undvika uppköp av mineraler som le-

Mineralen som orsakar konflikter och lidanden i DR Kongo.

FOTO: MARIA BARD

der till konflikter i länderna de utvinns. Lagen träder i kraft 2021.

– Flera av de jag träffat har påtalat EU:s ansvar för en hållbar lagstiftning för företag som importerar rena råvaror eller varor som har delkomponenter som innehåller de åtråvärda mineralerna. De menar bland annat att den antagna lagstiftningen inom EU är för svag, bland annat då den enbart gäller för företag som importerar mineralerna som råvaror samt att kvantiteten för det som ska registreras är så stor att det inte kommer att omfatta så många företag ändå.

Maria påpekar att många vet att den okontrollerade utvinningen av mineralerna göder korruptionen i landet och även till viss del försörjer rebellgrupper. Något som i sin tur har omfattande inverkan på den politiskt instabila situ-

ationen i landet. Därför bör EU som en av de största importörerna ta ett större ansvar, enligt henne.

Hon understryker att EU måste låta mänskliga rättigheter gå före ekonomiska intressen. Men säger också att vi som konsument kan påverka på vårt sätt.

– **SOM ENSKILD INDIVID** kan man fortsätta ställa frågor vid inköp av sin elektronik och fråga om försäljaren vet om utvinningen av de mineraler, som är del av varan, skett på etiskt sätt. Om tillräckligt många personer ställer frågan skapas ett tryck på företaget och de måste vara beredda att ge svar och förhoppningsvis i förlängningen förbättra sina procedurer.

TEXT: JOHANNA LITSGÅRD LEBOURNE

FOTO: JUVELYN V. GUMALIN

Det planeras att bygga ett hus för bland annat undervisning till den diskriminerade folkgruppen Mangyans.

Skolbyggnad ska byggas till diskriminerade urfolket Mangyans

Befolkningsgruppen Mangyans lever långt från civilisationen på Filippinerna. De har sitt eget språk, egna värderingar, kultur, tro och traditioner och har under historiens gång blivit diskriminerade och lämnade som en marginaliserad sek-

tor av samhället. De lever uppe i bergen på ön Mindoro och många existerar inte på pappret.

PMU har under flera år arbetat för Mangyans rättigheter på olika sätt. I området Anao, som man når genom att korsa 18 floder,

har barnen tidigare inte haft möjlighet att gå i skola. Nu planerar PMU:s partner PMUI att bygga en byggnad som bland annat ska användas till undervisning. PMU har även byggt vatten- och sanitäranläggningar för att förebygga hälsa och hygien.

Föräldrar drev igenom skolbygge

PMUs partner i Benin, BUPDSO, driver ett projekt med fokus på barns rätt till utbildning. Inom det arbetar man med att stötta föräldraföreningar att organisera sig och engagera sig i sina barns skolgång.

En skolbyggnad rasades under 2016 av monsunregn och några föräldrar bad borgmästaren bevilja medel till att bygga upp den igen. Då de inte fick någon respons samlade de istället ihop alla representanter för de olika föräldraföreningarna, bokade

FOTO: EVA SKOG

En nöjd rektor Mathias Adjadohoun framför nya klassrummen.

tid igen hos borgmästaren som då blev imponerad av deras engagemang. Han tog frågan på allvar och godkände byggandet av nya klassrum.

I september 2017 kunde PMU på plats inspektera den nya, nästan färdiga skolbyggnaden och möta nöjda föräldrar, elever och en glad rektor!

8

Så många miljoner människor hotas av svält i Jemen.

Svält i Jemen

Upp emot två miljoner barn behöver hjälp och, enligt vissa källor, lider åtta miljoner människor av svält i det som betecknas som det fattigaste landet på den arabiska halvön. I dagsläget finns knappt någon livsmedelsproduktion.

– Många människor vet inte när de ska få mat nästa gång, säger Hanna Toorell, regionledare på PMU.

FN-källor har beskrivit situationen som den värsta humanitära katastrofen i världen.

– Det har varit svårt att nå ut med information om katastrofen: hur många människor som berörs, och hur många barn som blir lidande. Syrien kom närmare oss när flyktingarna kom till Europa. Men människorna i Jemen kommer ingen vart, det kommer inga flyktingströmmar därifrån utan de är fast i landet.

PMU söker praktikanter

PMU erbjuder den som är mellan 20 och 30 år att tillsammans med en församling ansöka om praktik utomlands under 4 – 8 månader. Syftet med praktikantprogrammet är att ge unga människor, med intresse för globala frågor, en möjlighet att göra en praktisk insats i något av PMU:s projektländer. Syftet är också att bygga och stärka relationer mellan församlingar i Sverige och PMU:s samarbetspartner i andra länder för ett ökat engagemang för globala rättvisefrågor i Sverige.

”Det här är faktiskt det roligaste jobbet jag haft, jag ville inte åka hem” säger en av tjejerna i en film som just nu snurrar på sociala medier om praktikantprogrammet.

Sista ansökningsdag är 17 april.

Här kan du se filmen om livet som praktikant:

<https://www.facebook.com/PMUfb/videos/10155821696095767/>

Så här ser ett år som PMU-praktikant ut.

Nätverkande för demokrati och jämställdhet

Dialog för demokrati är ett projekt som jobbar med folkbildning och försöker få människor från olika trosriktningar, och olika typer av organisationer att ta ansvar för samhället runt omkring. Förhoppningen är att bygga upp ett nätverk av organisationer i samhället som tillsammans arbetar för demokrati och jämställdhet.

Tack vare folkbildningsmetodiken har man bland annat lyckats diskutera känsliga frågor.

Ditt stöd gör skillnad!

Arbetet drivs i samarbete med SIDA, vilket innebär att varje krona tiodubblas.

”Vi kan se att genom folkbildning kan vi bygga förtroende mellan folket, och genom att bygga förtroende kan vi minska våldet.”

Magdy Wadie, projektledare Delta Ministries

MÅNADSGIVARE

Bli månadsgivare

Som månadsgivare bidrar du långsiktigt till att människor får utbildning, sjukvård, katastrofhjälp och en möjlighet att själva ta sig ur sin fattigdom!

Bli månadsgivare idag!

www.pmu.se/manadsgivare eller tel. 08-608 96 00.

90 SVENSK INSAMLINGS KONTROLL

Forskar om kyrkors roll i biståndsländer

– De frågor som jag väcker är avgörande för både hur vi får ett effektivt bistånd och hur man som kyrka ska förhålla sig till globaliseringen.

Det säger Josephine Sundqvist, Svenska Kyrkans regionala representant till Östra Afrika, som den 24 november försvarade sin doktorsavhandling om kyrkor och utveckling vid Uppsala universitet.

JOSEPHINE SUNDQVIST är uppvuxen inom svensk pingstmission i DR Kongo, så intresset för utvecklingsfrågor har hon med sig sedan barndomen. Den avhandling som hon i höstas försvarade vid Uppsala Universitet, "Beyond an instrumental approach to religion and development", har hon arbetat med sedan 2010.

I grunden är Josephine teolog, men hon arbetar tvärvetenskapligt, och hon har förutom sin doktorsexamen i teologi också en masterexamen från institutionen för globala studier vid Göteborgs universitet.

– Vi forskare väcker oftast fler frågor än vi kan svara på, säger hon. Det som intresserar mig är vad som driver religiösa aktörer att engagera sig i samhället.

AVHANDLINGEN ÄR AVGRÄNSAD till att beröra kyrkoorganisationer som bedriver hälso- och sjukvård i Tanzania.

– Jag ville se hur kyrkorna hanterar dilemmat att å ena sidan vara en leverantör av välfärdstjänster i samhället, genom att tillhandahålla sjukvård, och att samtidigt vara en kritisk röst för mänskliga rättigheter, säger hon. Det är inte alltid det går att förena de rollerna.

Det hon har funnit är att kyrkor som får en nära relation till staten, som den katolska kyrkan i Tanzania, får svårare

Josephine Sundqvist.

”Jag ville se hur kyrkorna hanterar dilemmat att å ena sidan vara en leverantör av välfärdstjänster i samhället, genom att tillhandahålla sjukvård, och att samtidigt vara en kritisk röst för mänskliga rättigheter.”

Josephine Sundqvist

att också stå upp för till exempel demokrati och yttrandefrihet.

– Det är inte omöjligt, och det finns exempel på att de har gjort det. Men det blir svårare när kyrkan blir alltför beroende av statlig finansiering, konstaterar hon. Det blir därför en viktig fråga att förhålla sig till: Hur nära kan man

samarbeta med regimer i rollen som en oberoende aktör inom det civila samhället?

En annan slutsats i hennes forskning är att de kyrkor som driver sjukhus gör det utifrån ett medvetet holistiskt perspektiv. Det är också något som ger dem större trovärdighet än en del andra aktörer.

– I Tanzania kommer det in många privata företag från till exempel Iran, Indien och Saudi-Arabien som vill driva hälsovård för vinnings skull, och i jämförelse med dem har kyrkan högre trovärdighet.

Josephine önskar att hennes forskning ska få komma till praktisk användning för dem som arbetar med frågor kring religion och utveckling inom svenskt och globalt utvecklingssamarbete.

– Jag hoppas att man kan hitta ett sätt att omsätta forskning till policy i högre utsträckning, och även att forskare ska kunna dra mer lärdomar från trosbaserade aktörers egna erfarenheter från fältet.

TEXT: CAROLINA KLINTEFELT

HALLÅ DÄR!

Anethe Carlsson, pastor i Skärgårds-kyrkan på Värmdö som vann PMU:s Adventsutmaning.

En sportfråga, hur känns det?

– Det var överraskande. Det skulle jag aldrig ha gissat. Men det känns jät-tebra och jag vet att församlingen är engagerad i bistånd överhuvudtaget.

Hur gick ni till väga för att få ihop pengarna till Adventsutmaningen?

– Vi kopplade det till vår Julkonsert i december och bad en engagerad person tala för insamlingen och visa bilder under konserten och det tror jag var viktigt. Sen har uppmärksamheten att ge hängt kvar i vår entré över jul och nyår.

55 församlingar, företag och privatpersoner deltog i utmaningen, vad tänker du om det?

– Vad jag tänker om det? Kan en församling på 119 medlemmar med sina vänner vinna en sådan utmaning så borde vi kunna samla in mycket mer.

PMU släpper bok om kyrkor och jämställdhet

PMU har nyligen släppt en ny bok om kyrkor och jämställdhet, med titeln "Church and Gender Equality". Syftet med boken är att fördjupa det trobaserade perspektivet på jämställdhet, säger Fredrika Uggle, PMU:s tematiskt ansvariga för jämställdhetsfrågor.

Fredrika Uggle, tematiskt ansvarig för jämställdhetsfrågor på PMU, presenterar den nya boken "Church and Gender Equality".

PMU JOBBAR I OMRING 35 länder över hela världen, och har ungefär lika många samarbetspartners. Många av dem är kyrkor och kristna organisationer, och det kristna perspektivet är därför en viktig del av ingången i ämnet. Den nya boken har arbetats fram under det senaste året, av Fredrika Uggle och Jenny Bergh, som tidigare har arbetat med jämställdhet bland annat inom Esther-projektet i Pingst.

– Jämställdhet är ett av PMU:s prioriterade områden, säger Fredrika Uggle. I samband med att vi har arbetat fram en ny policy för jämställdhetsfrågor, insåg vi att vi förutom en kortfattad policy behövde mer utrymme till att fördjupa oss i de här frågorna, och då bestämde vi oss för att låta det bli en bok.

BOKEN ÄR INDELAD i fem avdelningar, där den första handlar om kyrkan och jämställdheten.

– Det är viktigt för PMU som trobaserad aktör att våga gå på djupet i de här frågeställningarna, säger Fredrika Uggle. I

Bibeln ser vi att kvinnor och män har lika värde och är skapade jämställda.

Ett avsnitt ägnas åt att definiera ord och begrepp som används när man talar om jämställdhet, och ett särskilt utrymme ges åt jämställdhetsfrågor inom utvecklingsarbetet. I boken finns också personliga berättelser från personer som PMU samarbetar med inom olika områden, som berättar om jämställdhet utifrån sin respektive kontext. Boken avslutas med ett avsnitt som ska ge praktiska verktyg för fortsatt arbete och dialog om jämställdhetsfrågor.

BOKEN KOMMER ATT delas ut till PMU:s partner, men Fredrika Uggle betonar behovet av att fortsätta arbetet också i Sverige.

– Boken finns enbart på engelska, men om församlingar vill använda den får de gärna höra av sig. Det är viktigt att vi ser att det här arbetet berör oss själva lika mycket som våra partner, säger hon. Det handlar om kapacitetsutveckling både för våra partner och för oss själva som kyrkorörelse.

TEXT: CAROLINA KLINTFEELT

Vår konsumtion får svåra konsekvenser i DR Kongo

Under många år har vi på PMU lyft upp situationen i DR Kongo, och de enorma orättvisor som hela tiden drabbar landets befolkning. Och då inte minst landets flickor och kvinnor. De verkar alltid bli värst utsatta, oavsett om det handlar om fredliga och demokratiska sammanhang, eller om det handlar om länder i krig och konflikt. #metoo-rörelsen har skakat om många delar av vårt eget samhälle, och blottlagt strukturella problem i en omfattning som berört oss alla. Som PMU är vi djupt engagerade i arbetet för ökad jämställdhet, och mot alla typer av övergrepp mot kvinnor och flickor. Vi tror att kyrkan är en enormt viktig aktör om målen i Agenda 2030 ska kunna nås.

JAG HAR UNDER DEN senaste tiden ägnat en del tid åt att läsa in mig på forskningsmaterial om den globala pingst-rörelsen och dess samhällsroll. Det är intressant att se hur forskare från olika akademiska discipliner plötsligt börjat intressera sig för vilka samhällskonsekvenser det får att så stora delar av befolkningen i många länder blir del av de oerhört snabbt växande rörelserna. Slutsatserna är fascinerande. En forskare uttrycker sig så här: "Pentecostal churches are often rather more effective change agents than are development NGOs /.../they are exceptionally effective at bringing about personal transformation and empowerment, they provide the moral legitimacy for a set of behaviour changes that would otherwise clash with local values, and they radically reconstruct families and communities to support these new values and new behaviours." Självklart gäller det inte alla kyrkor och rörelser. Men potentialen finns där, en potential vi gärna vill vara med och utveckla, och samverka med. Behoven är nämligen enorma.

I denna tidning har vi fokuserat på DR Kongo och det holistiska arbete som våra partner driver för att möta de fysiska, psykiska, juridiska och sociala behoven. Samtidigt som

Panzisjukhuset erbjuder livsviktiga operationer och Maison Dorcas fokuserar på återintegrering i samhället arbetar man i Badilika-projektet med att i grunden ifrågasätta de stereotypa könsroller och normer i samhället som normaliserar sexuellt våld och övergrepp. Dr. Denis Mukwege, som är chefsläkare på Panzisjukhuset, fick en gång frågan hur han, som kristen, kunde engagera sig i frågan om jämställdhet och våld mot kvinnor. Han har berättat hur bedrövad han blev, och hur han försökte förklara för journalisten att det är just för att han har sin starka tro som han gör det han gör, och orkar kämpa trots att han är hotad till livet för sitt arbete med att uppmärksamma övergreppen och dess orsaker.

NU ÄR DET DAGS för kyrkan som rörelse, och för oss som individer, att göra något åt de förtryckande strukturerna, både i kyrkan och i samhället i stort. Det är dags för förändring av kulturen på mansdominerade arenor, där kvinnorna inte har makt att själva påverka och förändra, och där grogrunden ofta finns för kvinnoförakt, objektifiering och sexualisering. Dags att få ett slut på skräck åt sexistiska skämt. Dags att fler säger ifrån när män pratar om kvinnor på ett förminskande sätt.

Världen hänger ihop. Flera av grundorsakerna till sexuellt våld och övergrepp är desamma i konflikt- och fredstid världen över. Vi behöver alla ta vårt ansvar, både genom att göra vad vi kan för att förändra situationen för människor som idag lever i utsatthet i andra delar av världen, och genom att se vilka strukturer vi själva är med och upprätthåller. Här är inte minst kyrkorna med sina enorma nätverk en otroligt viktig förändringsaktör. Hoppas du vill vara med!

Niclas Lindren
Direktor, PMU

Tidningen PMU ges ut av Pingstmissionens Utvecklingsarbete

Ansvarig utgivare:

Daniel Alm.
Redaktör: Johanna Litsgård Lebourne.
Redaktion: Annelie Edsmyr, Johanna Litsgård Lebourne,

Elisabeth Hammarberg, Niclas Lindgren, Magdalena Stenlund, Carolina Klintfelt, Maria Bard och Therese Svensson.
Omslag: Annelie Edsmyr.
Layout: Peter Wickberg.
Produktion: Swedmedia.
Tryck: V-TAB, Vimmerby.
Upplaga: 30 153 exemplar.
E-post: redaktion@pmu.se
Internet: www.pmu.se

PMU finansieras med stöd av Sida (Styrelsen för internationellt Utvecklings-samarbete). Sida delar inte nödvändigtvis de åsikter som här framförs.
Ansvarig utgivare ansvarar för innehållet i tidningen. Redaktionen ansvarar ej för obeställt material.

PMU:s huvudkontor:

Box 151 44, 167 15 Bromma,

08-608 96 00,
08-608 96 50 (fax).
Vårgårda Biståndscenter:
PMU, Skattegårdsgatan 1,
447 91 Vårgårda, 0322-66 87
60, 0322-62 37 39 (fax).

PMU (Pingstmissionens Utvecklingsarbete) är de svenska pingstförsamlingarnas biståndsorgan. Organisationen arbetar tillsammans med församlingarna i cirka 160 projekt i ett 35-tal länder.

Stöd oss regelbundet – bli månadsgivare!

Så fungerar det. Som månadsgivare skapar du förutsättningar för att människor i fattigdom ska få chans till ett värdigt liv och redskap att själva förändra sin situation.

Din månatliga gåva dras via autogiro. Enkelt och bekvämt för dig och ovärderligt för oss. Så blir du månadsgivare. Beställ anmälningskalender på: Hemsidan: www.pmu.se

Telefon: 08-608 96 00
Mejl: info@pmu.se
Fyll i talongen med dina person- och bankuppgifter och skicka den till oss. Resten ordnar vi.

90 SVENSK INSAMLINGS KONTROLL
Pg 90 00 50-6

**"Fyra män
våldtog mig under
fyra månader."**

DET RÄCKER **NU.**

**Du behövs i kampen för
Kongos kvinnor**

SWISHA till 90 00 506 eller sätt
in en gåva på PG 90 00 50-6,
märk gåvan "Kongo".

**To Congo
WITH**

 PMU
WWW.PMU.SE